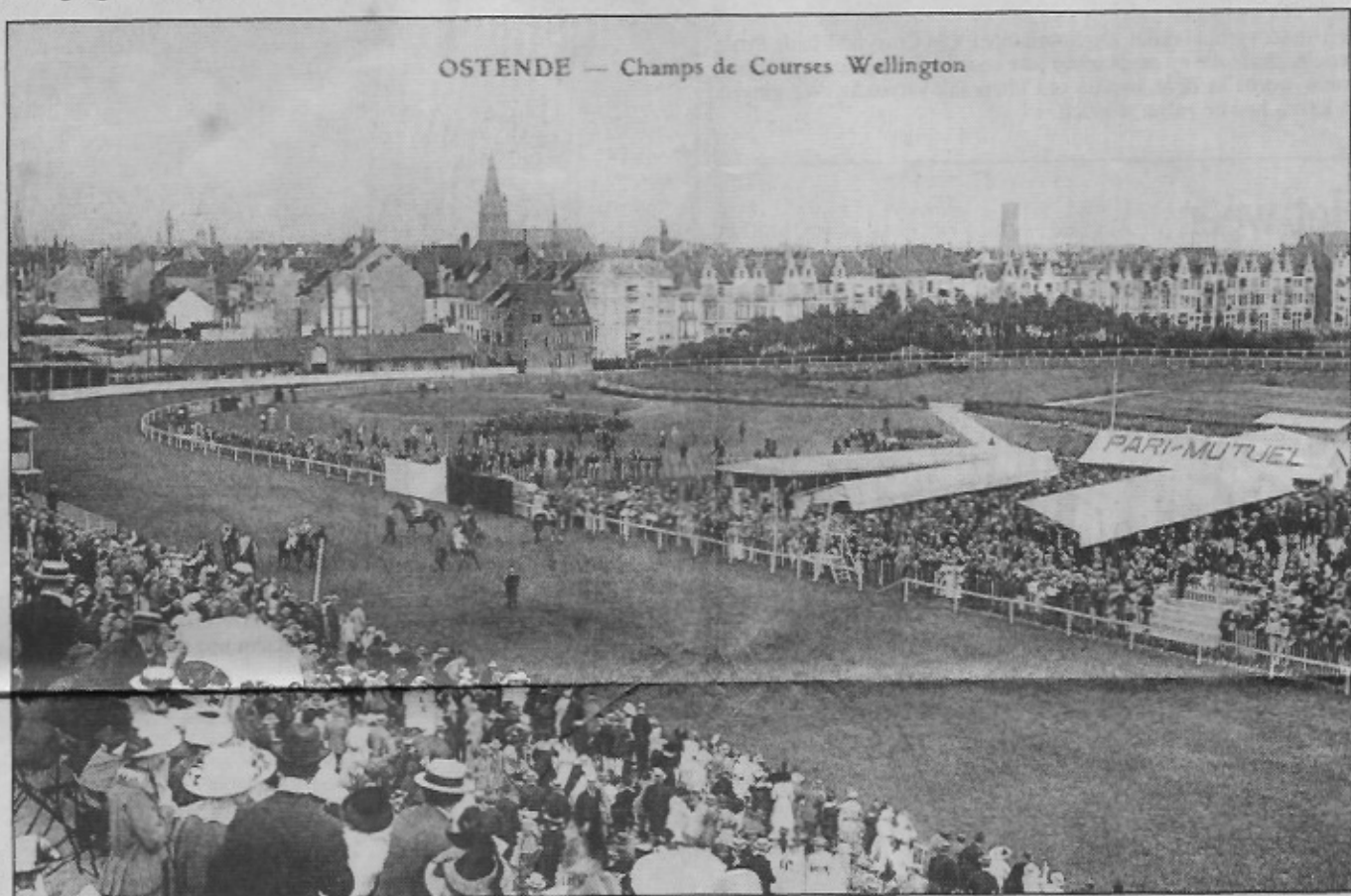

De hippodroom Wellington

De ingang van de Wellington-renbaan via het oude Wellington-fort. (Circa 1908)

Een zicht op de paddock waar de renpaarden voor elke ren voorgesteld worden. Op de achtergrond ziet men links nog duinen, want de Koninklijke Galerijen waren toen nog niet gebouwd. (Circa 1900)

E. L. n° 12.

Ostende. Panorama pris du Champ de courses.

*Bon souvenir Eugénie
Hotel de la plage Ostende Belgique*

Een zicht op een deel van het binnenplein met op de renpiste al enkele paarden klaar voor de start. (Circa 1930)

De „Paardekoers” van Oostende op een paar tientallen meter van de zee gelegen is uniek. Vele toeristen, doch vooral de bezoekers van de Wellington-renbaan zelf, vinden deze ligging prachtig.

Als de eerste wedrennen begonnen in juli dan zei men dat het seizoen pas echt begonnen was.

De eerste paardekoersen werden op de oude Vuurtorenwijk, achter de duinen, gehouden. Er werden in het begin een vijftal koersen per seizoen georganiseerd. De eerste organisatie lag in handen van een kleine Engelse groep.

Zo liepen de jaren voorbij en in de jaren 1880 werd besloten om een grote, waardige renbaan aan te leggen achter de duinen van de gemeente Mariakerke. De plannen werden overgemaakt aan architect Dujardin. De inhuldiging had plaats op 29 juli 1883.

In 1887 werd de „Société des Courses d'Ostende” opgericht. Het is om deze maatschappij dat er nu zoveel te doen is.

Deze maatschappij bracht op haar programma als eerste punt meer koersdagen in het seizoen in Oostende.

De tribunes waren opgetrokken bij een gebouw dat onder Napoleon als fort werd gebouwd. Bij de val van Napoleon was het fort nog niet afgewerkt. Wellington, de Britse veldheer, liet het afwerken. Zo kreeg de hippodroom de naam Fort Wellington.

Architect Dujardin mocht ook nog een koninklijke tribune bouwen en vlak daarbij stond een afzonderlijk gebouw van de Jockey-klub van België. Dit was in het begin van deze eeuw.

In de Belle-Epoqueperiode van Leopold II kwamen al de groten der aarde naar Oostende en geen enkele verliet Oostende zonder minstens één keer de Wellington-renbaan met een bezoek vereerd te hebben.

In 1898 werd een tunnel, voor het betreden van het middenplein, aangelegd.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog

had de hippodroom weliswaar veel geleden, maar de herstellingen konden zonder moeite gebeuren. Zo was het niet meer in de Tweede Wereldoorlog. De oude bouwwerken hadden zoveel schade geleden, dat men ze moest afbreken en spoedig werden nieuwe tribunes en renbaaninstallaties opgetrokken.

Tijdens de oorlog hadden de Duitsers de renbaan en het middenveld volledig met mijnen be-

zaaid. Die heeft men in 1945 met specialisten van de eerste ontminingsdienst weggehaald. Daarbij zijn zelfs een paar doden gevallen.

Nu liggen er weer mijnen onder de Wellington-renbaan, weliswaar van andere aard, maar die toch ook de dood voor een deel van de toeristische nijverheid in Oostende kunnen betekenen!

Omer Vilain